Вх. № 18/592 від 20 жовтня 2026 року

Матюха Володимир Іванович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 24, 55, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з пунктами 3, 4 частини першої статті 353 цього кодексу від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – Кодекс) *„в тій частині, в якій <…> він передбачає касаційне оскарження після апеляційного перегляду ухвали суду першої інстанції щодо заміни заходу забезпечення позову, якщо заміну допущено, але не передбачає касаційного оскарження ухвали про відмову в заміні заходу забезпечення позову“*.

Автор клопотання зазначає, що пункт 2 частини першої статті 389 Кодексу у взаємозв'язку з пунктами 3, 4 частини першої статті 353 Кодексу встановлює різний обсяг права на касаційне оскарження судових рішень, ухвалених з одного і того самого процесуального питання, залежно виключно від того, чи задоволено заяву про заміну заходу забезпечення позову судом першої інстанції, чи в її задоволенні відмовлено. Таке розмежування не забезпечує рівних юридичних можливостей процесуального характеру, а його критерій не має належного зв'язку з метою обмеження касаційного перегляду. Тому в оспорюваній частині пункт 2 частини першої статті 389 Кодексу не відповідає вимогам правовладдя, юридичної рівності та домірності, закріпленим статтями 8, 24, 55, пунктами 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України.